

Formanden: Denne Lov vil ligeledes blive at tilstille Conseilspræsidenten.

Den sidste Sag paa Dagsordenen angaaer: Forslag til Lov om Forrentningen af Kongerigets særlige Andeel af Totalkassereholdningen og om Forøgelsen af Kongerigets særlige Reservecfond i Finantsaarene 1860—1862.

Denne Sag er til 2den Behandling*). Da der til denne Behandling intet Endringsforslag er fremkommet, og da Lovforslaget ikke bestaaer af Paragrapher, saa vil det komme under Afstemning, tilligemed dets Overgang til tredje Behandling. Discussionen er aabnet.

Beskyld: Det maa være mig tilladt med et Par Ord at begrunde det Sa, jeg agter at afgive for Lovforslaget, skjøndt jeg ikke finder det hensigtsmæssigt. Da jeg ikke anseer det passende ligeoverfor den ærede Forsamling at udtale min Dadel over Forslaget, uden at anføre min Hovedgrund derfor, skal jeg berøre den Betragtning, fra hvilken jeg gaar ud, naar jeg ikke finder det hensigtsmæssigt. Der som en Person, A., havde paataget sig at levere til en anden Person, B., en vis Sum Penge, fordi B. skulde besørge hans Udbetalinger, og A. havde forpligtet sig til, at B. skulde have Dispositionsret over disse Penge, uden derfor at svare Rente, da troer jeg, at det vilde ligge i Sagens Natur og ikke kunne benægtes af Noget, at B. maatte være berettiget til, hvis A. ikke præsterede de Penge, hvorom man var kommen overeens, at belaste A. med Renten af den Capital, som A. ikke havde præsteret. Jeg vil ikke berøre, hvilke Rettigheder der ibrigt maatte kunne tilkomme B., men jeg antager, at B. idetmindste maatte være berettiget til at belaste A. med Renten af den Capital, som A. ikke havde præsteret. Denne Sætning er ikke vedtagen ved nærværende Lovforslag. Der er bestemt, at Kongeriget skal levere Fællesmonarchiet 1,200,000 Rbd., hvoraf der ikke svares Rente; hvis vi nu kunde have indrettet det paa den Maade, at istedetfor at Fællesmonarchiet var i Besiddelse

af 1,200,000 Rbd. af Kongerigets Penge, denne Sum kun var 800,000 Rbd., vilde bestaaet Monarchiet ikke være berettiget til at fordrø Renten af de 400,000 Rbd., som ikke vare præsterede af Kongeriget. Lovforslaget er saaledes fra denne Side betragtet ligefrem i Strid med en saa simpel Sætning som den, at den, som ikke præsterer den Capital, han har paataget sig at præstere, idetmindste maa tilsvare Renten; Monarchiet vilde ikke kunne belaste Kongeriget med Renten af den Capital, som ikke var præsteret. Hvis A. fremdeles havde paataget sig den Forpligtelse, at levere en vis Capital til B., for at denne skulde besørge hans Kasseudbetalinger, er det klart, at denne Sum maatte leveres i en saadan Pengesort, som B. kunde bruge; hvis altsaa Kongeriget istedetfor at levere en Sum i realisable Sedler leverede den f. Ex. i Sedler, der ikke kunde løses, er det klart, at saa havde A. ikke opfyldt sin Forpligtelse mod B., men bestaaet vilde i Genhold til nærværende Lovforslag B. ikke være berettiget til at faae en anden Pengesort af A. end den, som denne havde præsteret. — Hvis en Minister gav Kongen det Raad, at udgive en Resolution, omtrent af følgende Indhold: „Da en af de vigtigste Forretninger for en Finantsminister under sædvanlige Forhold er at bestyre Kassebeholdningen paa en saadan Maade, at den afgiver den høieste Rente, og at den tillige er tilstrækkelig til at afholde de foreskaldende Udbetalinger, agter Kongen at fratage Kongerigets Finantsminister Bestyrelsen af den, saa at han ikke skal have noget at bestille med en af de vigtigste Forretninger for en Finantsminister“; saa troer jeg, at det vilde være en uheldig Resolution, at det vilde være en uheldig Maade at ordne Finantsvæsenet paa, især naar der til denne Resolution var føjet den Clausul, at nægtet Indenrigsministeren ikke skulde have Bestyrelsen af Kassevæsenet, skulde han dog være ansvarlig for Finantsbestyrelsen, at Indenrigsministeren, naar de Udbetalinger, der skulde præsteres af Kongerigets Kasser, ikke stete til rette Tid, skulde være juridisk ansvarlig for en saadan Mangel af Betaling. Det forekommer mig, at det vilde være en meget uheldig Maade at ordne Finantsbestyrelsen paa, og dog er det

*) 1ste Behandling findes Sp. 218 ff.